

bare, fordi jeg mener det, jeg siger, meget indædt. Det kan godt være, at jeg lyder vred, det er jeg ikke.

Men når nu fru Seeberg siger, at det her ikke har noget med selskabstømning at gøre, må jeg så henvise – vi kan jo ikke nå så meget på korte bemærkninger – til en artikel, som var for, tror jeg, 5-6 uger siden i Berlingske Tidende. Jeg skal sørge for, fru Seeberg får den. Jeg går ud fra, at Det Konservative Folkeparti stadig væk har sådan en vis tillid til Berlingske Tidende. I artiklen beskrev man salget af revisorerne Mortensen og Beierholms selskaber og dokumenterede, at det først og fremmest var fritagelse for beskatning for goodwill og skattegodtgørelsen, der gav en langt, langt, langt større gevinst end det, man fik ved de egentlige selskabstømninger. Og selskaberne var aldrig endt som selskabstømninger, for så havde det ikke været interessant at tage pengene ud på den måde.

Jeg er lige ved at være overbevist om, at fru Seeberg tror på det, hun siger, og det er jo da i hvert fald en kvalitet. Så har vi måske et udgangspunkt for en videre dialog om sagen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg var ved at sige til fru Seeberg, at jeg sådan set gerne ville have skrevet en dagsorden, hvor det helt entydigt stod, at tidligere skatteminister fra Venstre, hr. Anders Fogh Rasmussen, sådan og sådan og sådan – altså meget skarpere – men sådan står det jo faktisk ikke.

Der står jo faktisk bare en temmelig nøgtern vurdering af, at der politisk og administrativt gik alt for lang tid, inden der blev grebet effektivt ind. Jeg forstår ikke, hvorfor De Konservative ikke kan stemme for et dagsordensforslag på grund af den passage. Jeg forstår det ikke. Man kan kun have den mistanke tilbage, at man sådan set ikke synes, man har noget særligt at fortryde.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til hr. Ole Stavad: Man kunne jo også bare gøre det – det kan Socialdemokratiet sikkert godt få støtte fra Enhedslisten til – at man simpelt hen bære konfiskerer det hele, for så er staten i hvert fald sikker på at få det, den skal have.

Men én af de ting, som jeg føler er vores opgave herinde i Folketinget, er jo også at sørge for, at det danske erhvervsliv kan overleve og have det godt. Og det er bl.a. årsagen til, at vi

ønsker, at der ikke skal være beskatning på aktieavance.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Forskellen på Venstre og Det Konservative Folkeparti og os er, at Venstre og Det Konservative Folkeparti vil præmiere dem, der tager pengene ud af selskaberne. Det er det, man gør ved lav aktieavancebeskatning eller ingen aktieavancebeskatning. Der præmierer man dem, der tømmer selskaberne for penge.

Det, vi ønsker i Socialdemokratiet, som vi har medvirket til, som vi har foreslået, og som vi også forsøgte ved de sidste finanslovforhandlinger med Det Konservative Folkeparti, var at give endnu bedre muligheder for, at virksomhederne kan blive konsolideret; at vi præmierer dem, der opbygger et stærkt økonomisk fundament i virksomhederne for at sikre udvikling af nye produkter, forskning og udvikling af nye markeder. Hvis det bliver stormvejr, så falder man ikke bare lige med det første vindstød, fordi man er velkonsolideret.

Det, Det Konservative Folkeparti gør, er, at man vil præmiere dem, der fjerner pengene fra selskaberne, og det vil de facto sige, at man giver præmie for at tømme pengene ud af selskaberne. Det er erhvervsskadeligt, det er beskæftigelsesskadeligt. Jeg kan ikke forstå, man vil gentage det.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det skal så blive min sidste korte bemærkning, for jeg mener ikke, at hr. Ole Stavad med nogen alvor kan sige, at jo mere man beskatter det udkomme, som aktionærerne skulle have, når man investerer i et aktieselskab, des bedre går det for virksomheden.

Det er da lige det omvendte, for jo nemmere virksomhederne vil have ved at skaffe sig risikovillig kapital, des mere kapital vil de danske virksomheder få tilført. Så jeg er helt uenig i hr. Ole Stavads udtalelser.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jamen så skal jeg love, at det her også bliver min sidste korte bemærkning i denne her omgang.

Til fru Seeberg: Problemet er jo, at man kan tage pengene ud på tre måder, og hvis man slagter selskabet helt, så får man det meget billige i skat, end hvis man tager det ud som